

ACCIÓ CATALANA

PUBLICACIÓ SETMANAL

Redacció i administració: Trafalgar, 14. - Barcelona.

Un dels aspectes de la propaganda d'ACCIÓ CATALANA serà el provocar constantment manifestacions patriòtiques en tots els ordres de la vida ciutadana i comarcal. Aquestes manifestacions no seran pas sempre bells esclats, enlluernadors, de banderes desplegades i d'himnes i visques a la Pàtria. A costat d'aquestes exterioritzacions del sentiment i de l'idea nacionalista, el treball constant dels inscrits a ACCIÓ CATALANA, llur intervencionisme metòdic, llur fe ardent, en la veritat de la nostra causa, llur obsessió, per dir-ho així, de catalanitat, serà una deu fecunda, fèrtil en resultats.

Pertot on hi hagi un inscrit a ACCIÓ CATALANA, pertot on la nostra organització haurà pogut establir les delegacions que propugnen els Estatuts, aquelles manifestacions han d'ésser constants, permanents, estabilitzades. Per iniciativa original, col·laborant o cooperant a les altres iniciatives, promovent-ne amb la flexibilitat que les circumstàncies aconsellaran, aquestes manifestacions han d'esdevenir un ritme normal, han d'ésser el respir mateix de Catalunya.

Una falsa representació parlamentària fa creure devegades en un avenç de l'ideal nacionalista per les comarques de la nostra terra. Pareu-hi esment però, i veureu que el sentiment patriòtic hi és gairebé desconegut. Un districte amb representant a Corts dit nacionalista, no és pas sempre un districte sentimentalment adicte a la causa de la llibertat de la Pàtria. Devegades és precisament en aquests districtes, en aquestes comarques, on la voluntat dels seus habitants és més indiferent a la propaganda i on aquesta es fa, per diverses raons, difícil.

L'obra social de catalanització a què ens referiem la setmana passada és més vasta del que de moment sembla. Sigueu, però, patriota de cor i us en adonareu. La realitat vista per un patriota ardent, dona gairebé sempre esgarrifor.

En comarques electoralment "catalaníssimes", no hi trobareu ni una escola catalana. I aquells mateixos que hauran arribat a exposar la vida per defensar una exteriorització cridanera de la idea catalana, arriba un temps que inscriuen llurs fills, sense un petit remordiment, a una escola d'ensenyament negat. Són els mateixos que mantenen amb llur subscripció o amb llurs anuncis la premsa descaradament desafecte a la Pàtria i que en llur vida privada el sentiment catalanista hi és rudimentari.

ACCIÓ CATALANA suposa, en tots aquests aspectes, una *pertorbació*. El primer deure de l'inscrit és d'analitzar l'estat de l'idea i del sentiment de Pàtria, a la ciutat, a la vila, al raval, al carrer on visqui. I ajuntant-se als altres patriotes de bona voluntat o aixecant tot sol la bandera, atacarà el que calgui, pendrà l'ofensiva contra tot allò que representi un domini de l'opressor. L'escola, el llibre, la premsa, la fulla adés persuasiva, adés agressiva, han d'ésser les armes dilectes dels nostres amics i a possessionar-se d'aquests instruments eficacíssims han de posar-hi llurs millors esforços.

TASCA PRÈVIA

Els nacionalistes són els qui estimen més totes les valors nacionals i estrangeres, fins les valors que els són adverses. Per això—com fou dit a la Conferència nacional catalana— els nacionalistes són els veritables ciutadans del món. (Recordi's l'observació de Xenius: "L'estranger a París, val més que s'adreci al lector d'un diari chauvinista que no al lector de la *Humanité*", posava per cas). Les coses bones d'Espanya són més conegudes i estimades aquí que en molts d'indrets espanyolistes. Les amistats dels homes millors de l'Espanya actual, dintre Catalunya, no cal cercar-les en la vacuïtat de la U. M. N. sinó en la comprensió del nacionalisme.

La propensió assimilista d'Espanya i la feblesa nacional de Catalunya no deixen preveure una evolució suau de l'actual règim unitari envers una solució federativa. Sense una sotragada, sense una efectiva desvinculació, Espanya no sabria avesar-se mai a considerar Catalunya com una nació sobirana, ni sabria estimar-la, i, d'altra part, Catalunya no assoliria la total i necessària consciència de la seva personalitat. (Recordi's *l'unum a se et divisum ab aliis*).

Individualment, cada nacionalista, fins els qui serven encara confiances en la tàctica col·laboracionista, ha passat el moment, la crisi separatista. Caldrà per la mateixa virtualitat d'una solució harmònica envers Espanya que aquell moment el passi i el realitzi col·lectivament Catalunya?

Tant el postulat federalista com la preocupació del separatisme, constitueixen una afició escatològica. Tot apocalipsi és suggestiu.

Ara com ara, ço que interessa a Catalunya és la seva catalanització. Sense aquesta prèvia tasca social, cap solució política nacionalista no seria viable.

ACCIÓ CATALANA, més que de les contingències futures, es preocupa de la tasca de cada dia; més que dels episodis teatrals es capté de l'eficàcia immediata. Mentrestant, la seva actitud envers l'Espanya hostil o somorta, no és de simpatia ni d'antipatia sinó d'apatia. No vol jugar prematurament a separatismes ni a col·laboracionismes.

25 CTS.